

ŐRIZD A LÉPTEIMET

Borka Zsolt

Börtöneim cipelő szökevény,
itt lakik bennem az árny és a fény,
lángja az égnek, foglya a jégnek,
sár-testű szívemben angyalok élnek.

Törvényed sejtem a sejtjeimen,
bármerre mennék, le nem vehetem,
minden nap kérdez: - Mondd, hol is tartasz?
Mire jutsz majd, mikor vége a dalnak?

Én vagyok az, aki mondom: - Nem megyek!
Utólag mindig csak elébed térdelek.
Tanulom: Nélküled élni nem lehet.
Őrizd a lépteimet!

Hosszú az út, míg az égig elér,
mégis csak menni kell valamiért.
Végig kell járnom hazugság nélkül,
vinni a sorsom, míg egyszer elévül.

Újra és újra is, nap nap után,
keresztülvágva ezer éjszakán,
hirdetni mégis, hinni, hogy vár
bennünk a Béke, csak megszülni fáj.

De jöttödre ébredünk egy tiszta reggelen,
gyönyörű ajkadon igazi dal terem.
Te leszel végre itt minden a mindenén,
te leszel lépteimen... az Úr.

Jöttödre ébredünk egy tiszta reggelen,
gyönyörű ajkadon igazi dal terem.
Tudom már nélküled élni nem lehet.
Őrizd a lépteimet!

Hosszú az út, míg az égig elér,
itt lakik bennem az árny és a fény,
ma is megkérdez: - Mondd, hol is tartasz?
Mire jutottál a végén e dalnak?

Mondd, mire jutottál? Hazatalálhatnál rég már!

Forrás: www.keresztenydalok.hu